

Justitiedepartementet

Er referens: Ju2026/00046

Remissvar över promemorian Nya möjligheter att bekämpa onlinerekrytering (Ds 2026:1)

Post- och telestyrelsen (PTS) har enligt 1 § förordningen (2007:951) med instruktion för Post- och telestyrelsen ett samlat ansvar inom postområdet och området för elektronisk kommunikation. Enligt 4 § förordningen (2024:958) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster är PTS tillsynsmyndighet enligt lagen (2024:954) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster. Myndigheten är också samordnare för digitala tjänster enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster, *Digital Services Act*, nedan DSA) och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster.

Med utgångspunkt i myndighetens verksamhetsområde lämnar PTS följande synpunkter.

Sammanfattning

PTS vill uppmärksamma att en upplysningsbestämmelse om att förelägganden om avlägsnande av rekryteringsinnehåll ska uppfylla de krav som följer av 9.2 DSA samt att artikel 9 DSA innehåller bestämmelser om förfarandet efter beslut skulle avvika från en ordning som lagstiftaren tidigare funnit lämplig.

I den fortsatta beredningen behöver ytterligare överväganden göras vad gäller sekretess och uppgifter om enskilda personliga och ekonomiska förhållanden som förmedlas från den behöriga myndigheten till PTS.

Hänvisningar i lagen bör ske till "EU:s förordning om digitala tjänster", inte till "förordningen om digitala tjänster".

Förelägganden ska utformas i enlighet med förordningen om digitala tjänster (avsnitt 5.2)

PTS välkomnar att utredningen tydliggör att det är nödvändigt att förelägganden som utfärdas mot leverantörer av värdtjänster om att avlägsna rekryteringsinnehåll online ska uppfylla de krav som följer av artikel 9.2 i DSA samt att bestämmelserna i artikel 9 DSA om förfarandet efter beslut om föreläggandet ska följas. Att förelägganden utformas och hanteras i den ordning som regleras i DSA säkerställer att de kan följas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt också i gränsöverskridande situationer.

Det finns dock redan en materiell bestämmelse i 2 kap. 1 § lagen (2024:954) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster som innebär att förelägganden mot leverantörer av förmedlingstjänster om att agera mot olagligt innehåll ska uppfylla de krav som ställs i artikel 9.2. i EU:s förordning om digitala tjänster. I samma paragraf finns även en upplysningsbestämmelse om att det i artikel 9 i EU:s förordning om digitala tjänster finns bestämmelser om förfarandet efter beslut om ett sådant föreläggande. Ytterligare en upplysningsbestämmelse, i den föreslagna lagen om avlägsnande av rekryteringsinnehåll online, skulle avvika från en ordning som lagstiftaren tidigare funnit lämplig.

Utredningen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning och tjänster kartlade vilka svenska lagar som innehöll bestämmelser om förelägganden att agera mot olagligt innehåll som skulle kunna aktualiseras i förhållande till leverantörer av förmedlingstjänster. Utredningen fann ett fyrtiotal sådana lagar och kunde konstatera att kartläggningen inte var uttömmande. Det var, enligt utredningens uppfattning, inte lämpligt att i dessa lagar införa nya bestämmelser om hur förelägganden att agera mot olagligt innehåll skulle utformas för att uppfylla kraven i DSA. Det kunde också, ansåg utredningen, vara onödigt betungande att varje gång en framtida nationell lag som innehåller förelägganden som avses i artiklarna 9.1 och 10.1 stiftas behöva fastställa hur dessa förelägganden ska utformas och eventuellt hänvisa till DSA om hantering och uppföljning, se SOU 2023:39 s. 80 f. Regeringen avvek inte från utredningens bedömning (prop. 2023/24:160 s. 34).

Om den föreslagna upplysningsbestämmelsen kvarstår bör hänvisningen göras till EU:s förordning om digitala tjänster, jämför lagen (2024:954) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om digitala tjänster.

Även i föreslagna 5 § andra stycket bör "förordningen om digitala tjänster" inom parentes ändras till "EU:s förordning om digitala tjänster".

Sekretess hos den behöriga myndigheten (avsnitt 8.1)

Regleringen i artikel 9.3 DSA innebär att den behöriga myndigheten ska översända sitt föreläggande samt erhållen information från leverantörerna av förmedlingstjänster om den verkan föreläggandet givits till PTS. PTS ska i sin tur utan onödigt dröjsmål sända en kopia av föreläggandet till alla andra medlemsstater via det system som upprättats för informationsutbyte mellan samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden (AGORA), jfr artikel 9.4 DSA.

PTS hantering utgör ett rent administrativt förfarande och det finns inga sekretessbestämmelser i myndighetens verksamhet av det slag som föreslås införas för den behöriga myndighetens handläggning enligt den nya lagen. Som konstateras i promemorian kan det finnas ett starkt intresse av möjlighet till insyn då i ärenden enligt den nya lagen kan beröra grundläggande frågor om yttrandefrihet (s. 66 i den remitterade promemorian). Mot denna bakgrund bör överväganden göras i den fortsatta beredningen vad gäller sekretess och uppgifter för enskilda personliga och ekonomiska förhållanden som förmedlas från den behöriga myndigheten till PTS.

Detta yttrande har beslutats av divisionschefen Björn Blondell. I ärendets slutliga handläggning har även enhetschefen Morgan Westéus samt juristen Lottie-Ann Lindström (föredragande) deltagit.